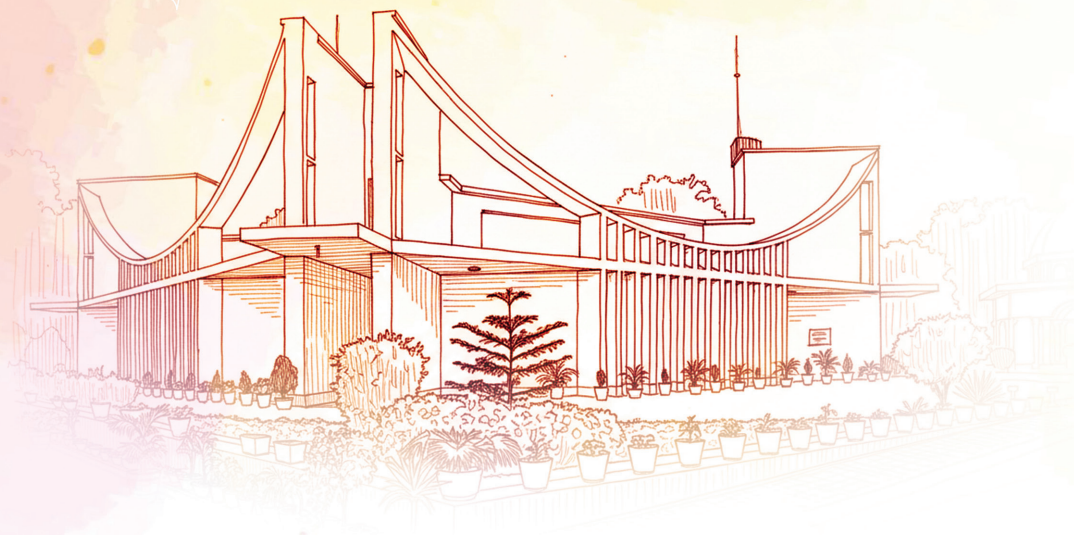

Buđenje Svrhe

DAAJI

Poruka povodom Zlatnog jubileja

YOGASHRAM SHAHJAHANPUR

12 februar 2026

Buđenje Svrhe

DVA PITANJA

Prve večeri po mom dolasku u ašram u Šahdžahanpuru, jedna mlada žena mi je prišla zajedno sa dvanaest abhjasija. Gotovo hitno je započela: „Želim da postanem duboko duhovna, tako, tako snažno to želim, ali svaki put kada odlučim, raspadnem se.“

Nastavila je: „Tačno znam šta treba da uradim sa svojim životom. Imam veštine. Imam priliku. Čak imam i plan. Ali kada svane jutro, ne mogu da ustanem. Nešto u meni jednostavno mi ne dozvoljava.“

Ostali oko nje tiho su klimali glavom u prepoznavanju, uključujući i njenog oca koji je trener skoro dve decenije. Sa vidljivom frustracijom i primesom bola, dodao je: „Šta mogu da uradim, Daaji? I ja se nalazim u sličnoj situaciji.“

Nakon pažljivog slušanja, predložio sam joj da ozbiljno razmisli o dva pitanja:

- 1. Da li voliš mesto ka kome ideš?**
- 2. Da li si nezadovoljna mestom na kome si?**

Mlada žena nije znala šta da kaže. A cela dijagnoza bila je skrivena u toj tišini.

Ljubav nasuprot boli

Da li ova dva pitanja govore o istoj stvari? Ne. Ona se odnose na dva potpuno različita pokretačka motora.

Prvi je vođen ljubavlju. Ima cilj. Energija teče ka nečemu svetlom, i telo ga sledi jer je srce već stiglo tamo.

Drugi je potisnut bolom. Nema cilj, ima samo bekstvo. Energija se udaljava od nelagodnosti, i čim se ta nelagodnost makar malo smanji, motor se gasi.

Zato se toliko nas raspadne svaki put kada odlučimo. Kada nam je gorivo nezadovoljstvo, a ne ljubav, odustajemo previše lako. Nezadovoljstvo sagori snažno na trenutak, a zatim se ohladi, jer se um prilagodi nelagodnosti i prestane da trči.

Svrha nasuprot lenjosti

Lenjost zapravo ne razumevamo dobro. Posmatramo je kao manu karaktera, nedostatak discipline i slabost koju treba savladati silom. Ali, lenjost nije isto što i nedostatak energije -to je energija bez cilja. Kada nešto zaista zainteresuje takozvanu lenju osobu, posmatrajte je — ne umara se, ne jede i radi celu noć bez žaljenja. Energija je oduvek bila tu, ali je nedostajao plamen.

U jednom poznatom animiranom filmu, naizgled lenja panda otkriva da je moć koju traži već u njoj. Glavni junak, gojazna panda, izgleda kao najlenje biće u mirnoj dolini. Jedva se penje uz stepenice palate. Zaspi tokom treninga. Kung Fu učitelj i ostali učenici smatraju ga beznadežnim. Po svakom spoljašnjem merilu, on je oličenje tame (*tamasa*).

Ipak, tada dolazi prelomni trenutak. Učitelj otkriva da lenja panda postaje potpuno drugačije biće, kada je motivisana nečim što je zaista zapali iznutra. U čuvenoj sceni treninga u kuhinji, panda izvodi akrobacije, špage, skokove i kreće se zapanjujućom brzinom — sve zbog jedne knedle. Isto telo koje u sali za trening nije moglo da uradi ni jedan trbušnjak, odjednom postaje sposobno za izuzetnu pokretljivost.

To pokazuje da je energija oduvek bila tu, ali je nedostajao plamen. Kada nešto zaista zainteresuje takozvanu lenju osobu, posmatrajte je — nikada se ne umara.

Dok, dublji uvid Kung Fu učitelja zaokružuje pouku: misteriozni Svitak, kada se konačno otvori, prazan je — zapravo je ogledalo. Time se pokazuje da ne postoji tajni sastojak; moć je oduvek bila unutra. Vatra nikada nije ugašena — samo je spavala.

Volja da se pojede sladoled!

Pitajte jednog dečaka: „Da li želiš sladoled?“ Šta mislite da bi odgovorio? Da li bi morao da prizove volju ili da se bori da ubedi sebe? Naravno da ne. Kada postoji istinsko interesovanje, energija prirodno teče ka tome.

TERET NEPROŽIVLJENE SVRHE

Duhovne tradicije ne posmatraju lenjost kao bolest samu po sebi; one je vide kao znak. U jogijskom okviru, *tamas* je kvalitet tromosti i težine. Kako nastaje? Nastaje i postepeno se taloži u životu koji je izgubio razlog da se pokreće. Na primer, kada reka izgubi svoj pad, ona ne prestaje da bude voda ali se pretvara u močvaru. Životna sila ostaje ista, ali njen pravac se menja. Ono što se promenilo jeste privlačnost, nagib nadole, tihi poziv koji je nekada govorio: „Dodi ovamo.“

A šta je sa ambicijom? Ambicija nije isto što i pohlepa, kako neki pretpostavljaju. Duša ne prihvata lako život koji je manji od onoga što zna da je moguće. Kada istinska ambicija izbledi, ona ne nestaje bez posledica. Iza sebe ostavlja težinu koja može delovati kao umor, dosada ili čak depresija. Često je to ipak nešto drugo - teret neispunjene svrhe u životu koji je prestao da teži ka ostvarenju sopstvenog potencijala.

Babuđi je rekao da duša želi da bude oslobođena svojih okova. Ta želja je oblik ambicije najvišeg reda. Želimo da postanemo ono što već jesmo, ali smo to zaboravili. Njegova treća maksima to jasno naglašava: „Učvrstite svoj cilj koji treba da bude potpuno jedinstvo sa Bogom. Ne mirujte dok se ideal ne ostvari.“ Primeti glagol: **Ne mirujte**. Ne „pokušavate da ne mirujete“. Ne „nadate se da nećete mirovati“. **Ne mirujte**.

Kada je taj cilj živ, lenjost ne može da se “uhvati”. Kada cilj “spava”, ne postoji način da se nadoknadi ono što nedostaje budilnicima, motivacionim govorima ili sistemima produktivnosti.

PRONALAŽENJE SOPSTVENE SVRHE

Ako je lenjost znak, onda lek mora da dopre do korena problema. A razlog je uvek isti: nepovezanost sa svrhom.

Japanci za tu povezanost imaju reč **ikigai**, što znači razlog postojanja, razlog da se ujutru probudite. Na Okinavi, gde žive neki od najdugovečnijih ljudi na svetu, istraživači su otkrili da su ljudi koji su mogli da imenuju svoj ikigai živeli duže i vitalnije od onih koji to nisu mogli. Telo koje ima razlog da ustane ne treba budilnik. Duša koja zna zašto je ovde ne pregovara sa jutrom.

Svrha nije ideja; ona je nešto što se oseća. Kada meditirate i osetite nešto u grudima — toplinu, privlačnost ili tiho insistiranje da u vama ima više od onoga što ste do sada živeli — taj osećaj je svrha koja se oglašava. Ne mora biti dramatično, niti mora doći kao glas ili vizija. Može doći kao šapat koji kaže: „Nisi stvoren za ovu malenkost.“

U svojoj suštini, jutarnja meditacija u Heartfulness praksi je svakodnevni susret sa svrhom. Pranahuti, jogijski prenos, čini više od samo umirivanja uma, kada uđe u srce on menja pravac unutrašnjeg kompasa. Podseća sistem na dubljem nivou od misli kuda ide i zašto je to putovanje važno. Zato redovna praksa čini i meditaciju i dan koji sledi boljim.

Osoba koja je istinski otvorena ne mora da izmišlja razloge da bi bila motivisana. Motivacija nastaje iz kratkog susreta sa smislom postojanja. To znači da se osećamo pokrenuto kada makar na trenutak zapamtimo zašto postojimo.

Tu je i pitanje društva. *Satsangh*, druženje u istini, deluje na lenjost kao sunce na led. Kada smo sa nekim ko gori od svrhe, setimo se sopstvenog plamena. Vatra se širi, prelazi iz srca u srce bez reči i bez uputstava — samo kroz blizinu.

Zato tradicije naglašavaju važnost okupljanja, pripadanja zajednici i boravka sa budnima. Ne zato što ne možemo hodati sami, već zato što hodanje zajedno podseća zašto uopšte hodamo.

NAPRAVI PRVI KORAK

Mudri ljudi su oduvek znali nešto što stručnjaci za produktivnost često zanemaruju: ne možeš se mislima izvući iz stagnacije. Moraš se pokrenuti da bi izašao iz nje. Taj pokret ne mora biti dramatičan, samo mora biti stvaran.

Babuđi je jednom napravio razliku koja pogađa pravo u srž: „Ljudi pokušavaju, ali ne preduzimaju.“

Pokušavanje u sebi nosi dozvolu za neuspeh. Drži jedno stopalo na sigurnom tlu. Preduzimanje je nešto sasvim drugo. Ono okuplja celo biće u jednom pravcu.

Šta učiniti kada ukupna udaljenost deluje nedostižna? Ponekad, kada treba da hodam na traci trideset minuta, moj um se opire. Sve u meni kaže: ne danas. U toj situaciji kažem sebi: neću misliti o trideset minuta. Uradiću to samo dva ili tri minuta. I tada se dogodi magija. Dva minuta postanu pet, pet postanu petnaest. Pre nego što shvatim, trideset minuta je prošlo. Telo koje je odbijalo da počne, sada odbija da stane.

To je tajna: ne moraš da savladaš celu udaljenost. Moraš samo da napraviš prvi korak. Kada akcija započne, sila veća od volje preuzima vođstvo. Nedovršena šetnja postaje teža za napustiti nego što je bilo teško započeti je.

Jedna radnja učinjena sa punom pažnjom razbija čini tamasa brže nego stotinu planova napravljenih dok ležiš u krevetu. Bhagavad Gita ne kaže: „Misli velike misli.“ Ona kaže: „Učini nešto.“ Ne podrazumeva čak ni „učini pravu stvar“ ili „učini nešto impresivno“, već jednostavno: „Učini nešto.“ Telo se kreće, ruke su zauzete, volja je usmerena na nešto, bilo šta što je važno. To je rupa kroz koju svetlost ulazi u mračnu sobu.

Jedna radnja učinjena sa punom pažnjom razbija čini tamasa brže nego stotinu planova napravljenih dok ležiš u krevetu.

Nikada ne moraš da se pitaš da li imaš energiju. Imaš je. Pitanje je samo da li se sećaš čemu energija služi. Sećanje nije mentalna vežba, to je navika. To je meditacija. To je prenos. To je svakodnevni, strpljivi i nenametljivi čin sedenja sa svojim srcem dok ti ne kaže ono što je oduvek znalo: *tadap* — duboku čežnju, unutrašnju bol, žudnju.

Tvoja lenjost nije ubila tvoju pokretačku snagu; samo ju je zakopala. Ono što je zakopano može se ponovo pronaći.

Vatra je još tu. Samo spava. Jedan dah svrhe može je probuditi — ne za one koji samo pokušavaju, već za one koji istinski preduzimaju.

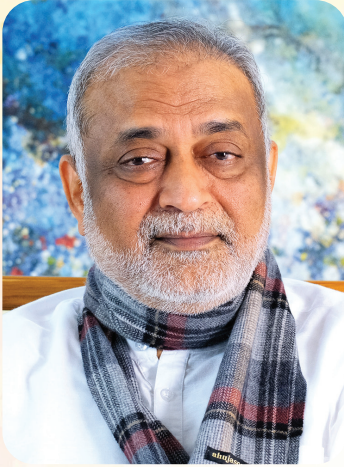
Ne miruj.

Sa molitvama,

Kamleš

12. februar 2026.

*Poruka povodom Zlatnog jubileja
YOGASHRAM SHAHJAHANPUR
12. februar 2026.*

Masterclasses with Daaji

You can start Heartfulness meditation at any time! Join Daaji for a three-part masterclass series, where he shares the benefits of the Heartfulness way and explains how to add Heartfulness relaxation, meditation, cleaning and prayer to your daily routine. All masterclasses are free of charge.

<https://heartfulness.org/global/masterclass/>

Heartfulness Practices

Discover Heartfulness practices-learn to relax, meditate, clean and pray.

<https://heartfulness.org/in-en/heartfulness-practices/>

heartfulness
purity weaves destiny